

นับตั้งแต่ กรมวิชาการเกษตร หรือ กรม

ก็ต้องรวมเดินไปด้วยแพร์นและสายรัชต์ กองทั่วเชื้อชาติ และ
เพาะเหตุพ่างโดยอ้างจารย์ก่าน ฉลวิจารณ์ เมื่อประมาณ
๒๐—๓๐ ปีมาแล้วนั้น บุรากฎว่าการเพาะเหตุพ่างได้
แพร่ขยายออกไปทั่วทุกภาคของประเทศไทย มีผู้สนใจ
เพาะเหตุกันอย่างแพร่หลายอย่างมาก เนื่องจากเหตุพ่าง^{จะ}
เป็นเหตุซึ่งมักจะเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติอยู่แล้วแต่การ
ที่จะเพาะปลูกหางจากเหตุต่างๆ ธรรมชาติในนี้ย่อมไม่สะดวก
ต่อไป จึงได้หันความสนใจไปมาร์กักรังสีเจ้าเหตุ

เนื้อหา วิธีการเพาะเนื้อไปต่อสู่ภูมิ

วัสดุที่ใช้ในการเพาะต้นนั้น วัสดุเหลือใช้จากเกษตร
หรืออุตสาหกรรม เช่น พังช้า ไส้สน ข้าวฟ่าง ผัก
คงาว ซากอ้อย ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าใช้
เวลาเฉลี่ยกว่าการปลูกพืชผักอื่น ๆ นอกจากนี้เหตุบังคับ
คุณค่าทางอาหารสูง โดยเฉพาะโปรตีนในเห็ดแห้งสูง
ถึง 20.07 % นอกจากนี้ยังมีเกลือและอนุโณตบูรณาภัณฑ์
มีสารต้านออกไซด์อีกด้วย ตามปกติมักจะนำไปต่อจาก
การเพาะในถุงร้อน ซึ่งเกษตรกรส่วนใหญ่จะวางไว้
หลังจากที่ได้ทำกาวเก็บเกี่ยวแล้ว และประกอบกับ
เหตุพ่างนี้เป็นที่รู้จักกันทั่วไปในหลายภาคที่ต่างกันภายใน
และต่างประเทศ จึงทำให้อาชีพการเพาะเห็ดเป็นอาชีพ

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการเพาะเห็ดพาก

ในประเทศไทยจะเป็นที่รู้กันอย่างแพร่หลายเกินทาง
ภาคของประเทศไทยก็ตาม แต่ปัจจุบันของต่อไปเช่นที่
ผู้ใดได้ยังไม่เพียงพอ กับความต้องการของตลาด ไทย
จะพยายามยังคงในสิ่งที่มีความสามารถที่จะ
เพาะปลูกต่อไปนั้น จึงทำให้ราคายังคงต่อไปอีก ๆ
ดังนั้น ความสามารถที่ผลิตได้ในแต่ละฤดูกาล
นอกจากนั้นก็จะมีในภาคเหนือที่ใช้กันอยู่ใน
บ้านบ้านไม่ว่าจะเป็นแบบก่อสร้างสูงหรือก่อเตี้ยก็ให้ผลไม่ดี
จะนาน่อนนัก และถ้าเพาะชำที่เดิมบ่อย ๆ ผลผลิตจะ
ลดลงเรื่อยๆ ๆ

กรรมวิชการเกษตรไทยราชาจุลชัชวาลย์

วิทยาประชานุกติ กล่าววิจัยโรคพิษ ได้พยายามค้นคว้าหา
วิธีการเพาะเห็ดพ่อวัวที่สนับสนุนเบ็ดเตล็ดค่าใช้สอยน้อยที่สุดและให้
ผลสูงสุดอย่างสม่ำเสมอ และบันทึกไว้ทำกากาวาบทด้วย
เป็นผลสำเร็จสามารถที่จะนำไปอุดมไปด้วยแพะแกะประชาน
โดยทั่วไป วิธีการดังกล่าวได้ค่านิรภัยหลักตั้งตระหง่าน

๑. ให้ผลค่อนข้างสูงและแม่น้ำเชื่อมต่อ รวมทั้งระบบ
เวลาร์ที่ใช้ในการเพาะตัวองค์สืบด้วย

๒. กรรมการต้องนำวัสดุเหลือใช้ที่มีราคาน้ำหนักจากการ
เกษตรและอุตสาหกรรมมาใช้ได้ เช่น พ่างข้าว ไส้บุน
ขามย พักผ่อนช่วง ฯลฯ และบริการที่ใช้จะใช้น้อยกว่า
การเพาะแบบก่อสร้าง

๓. เพาะได้ในที่รกรากและทางฤดูกาล

๔. สามาภิวัฒน์องกันโวคและศัตตรุของเหี้คได้อย่าง
ไม่ประทับใจมาก

สำหรับกรรมวิธีในการเพาะเท้าแบบดั้งเดิม

หกวรรณนี้เป็นเกรวัณวิธีที่ต้องใช้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์
แผนใหม่ เช้าช่วงโดยขั้นตอนในการปฏิบัติ จะต้องสอน

คิดอย่างกับธรรมชาติและอุปนิสัยของเหตุ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ท่าการเพาะเห็ดโดยวิธีนี้ได้ผลดี ควรจะเป็นสูตรที่ดีมาก
งานการเพาะเห็ดโดยวิธีนี้การหยอดแบบต่อตัว หัวอกห้องเดียวมา
แล้วเป็นอย่างที่เชี่ยงกัน

ตามธรรมชาติ ของเห็ด พางໄລບ หັງໄປ

นั้น เที่ยวนี้คไม่สามารถจะใช้เวลาอุดต้องช่องเดินทางต่อไป
ประจำรอบที่สำคัญของวัสดุที่ใช้ในการเทาบะชัน ฟ่างข้าว
หัวฝายได้นั่น ดังที่บัว ชาบออบยาลฯได้ โดยตรงจะต้อง
นำมาก่อนก็ให้จุดินทรีย์ชนิดอื่น ช่วย ย่อยให้เป็น อาหาร
ของเหตุเดียว ก่อน ด้วยการรับอย่างเชื้อจุดินทรีย์ เท่านั้น
จะช่วยให้อาหารของเหตุเกิดขึ้นเป็นจํานวนมาก ด้วน
ในระยะที่เหตุเกิดเป็นตอนนี้ เช่น เหตุใด ความต้องการ
ความชื้นและปริมาณของอีอกซ์เจนสูงมาก โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งในระยะที่เหตุออกดอกและกำลังขยาย ด้วยโถ^{หัว}
ถ้าหากอีอกซ์เจนก็จะทำให้ดอกเหตุเกิดข้าวหรือใช้ต่อไป

สมบูรณ์แบบที่สุดเท่าที่เคยมีมา งานนี้เป็นครั้งแรก คุณ คุณยาย หน่วยงานต่างๆ อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าเชื้อเหลือดจะไม่ใช่แสลงหัวใจในกระบวนการประชุมหารือความ แต่ถ้าในระยะที่กำลังเกิดขึ้น เหตุใดถ้าได้รับแสลงหัวใจน้อยหรือไม่เพียงพอเส้นทางเดินไป ก็จะไม่รวมตัวกันกล้ายืนเป็นเครื่องเหลือด คงจะเป็นเจ้าพาย เช่นไยเข้าว่ายน้ำชั่วนั้น แม้แต่คนที่ผ่านทางน้ำเข้ามาน้ำหรือ แสลงหัวใจจากหลักไฟฟ้าก็พอเพียงที่ จะ ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ เมื่อถูกเหลือด ก็ชั่วนี้แล้วจะเบนเข้าทางแสลง ด้านซ้ายมากเกินไปเหตุพันธ์สิ่งของมีสีค่อนข้างเข้ม และพันธ์สีเทาจะมีสีค่อนข้างด้ำดิ้น เป็นต้น 例外จากน้ำ อุบัติเหตุนี้จะจัดที่สำคัญอย่างหนึ่ง ที่จะทำให้อาชีพ กรรมทางเดินประจำตนความสำเร็จหรือไม่แต่ ในระยะนี้ กการเจริญเติบโตเชื้อเหลือดต้องการอุบัติเหตุนี้ แต่ต้องกันไป ในระยะเดือนโดยเดือน หรือในระหว่างวันที่ ๕—๙ นั้น เช่นไยของเหลวจะมีสีขาวคล้ายปูย์ฝ้าย ระวังน้ำควรจะมี อุบัติเหตุนี้อยู่ระหว่าง ๗๐—๘๐ องศาเซลเซียส ในระหว่างวันที่ ๕—๖ หรือระหว่างที่เส้นไขข่องเหลือดพักตัวและเปลี่ยนสีจากซีขาวเป็นสีน้ำตาลนั้น เช่นไยจะลดความเจริญเติบโตทางด้านความยาวลง เพื่อช่วยเหลือตัวกันเป็นเครื่องเหลือด อุบัติเหตุนี้จะช่วยให้ความต่อต้านภัยทางเดิน ๓—๔ องศาเซลเซียสส่วนในระยะที่เส้นไขข่องเหลือดกล้ายืนเป็นเครื่องเหลือดหรือในระหว่างวันที่ ๖—๗ นั้น ระยะนี้เป็นระยะที่ต้องการอ้อมกซี่เจนและความชื้นสูงรวมทั้ง แสลงหัวใจด้วย อุบัติเหตุนี้หมายความว่าจะเป็นอุบัติเหตุที่ใกล้เคียงกับ ระยะการพักตัวของเส้นไขข่องหรือต่อตัวไม่เกิน ๓ องศาเซลเซียส

ข้อเสนอในการเพาะเท้าแบบบอตส่วนท้อง

นี้ ในขั้นแรกจะต้องสร้างโครงเรือนสำหรับเพาะเลี้ยงก่อน
โครงเรือนต้องทำ อย่างมีดี ซึ่ค สามารถที่จะอบโอ่อ้าได้
อาจทำด้วยคอนกรีตกระเบื้องแผ่นเวียบหรือแผ่นพื้นหินดิบ
หินดิบก็ตาม แต่ควรลึกดูดงบประมาณเดิมอย่าง พื้นที่ดินกว้าง ๆ ถ้า
ชั้นหนังสัก ได้ พื้นโครงควรเทด้วยคอนกรีตขนาดของ
โครงเรือนที่น้อยกว่ากับขั้นตอน สามารถ ของเครื่องกำเนิด
ไอน้ำที่จะทำให้อุณหภูมิขันได้สูงถึง ๘๐ องศาเซลเซียส
สำหรับเครื่องกำเนิดไอน้ำที่มีประสิทธิภาพสูง ควร ๙๒

คงจะ ๕๐—๗๐ เซ็นติเมตร แต่ถ้าใช้เครื่องกำเนิดไฟฟ้า
ไอน้ำที่สาขาจุลชีววิทยาปัจจุบันนี้นั้น โรงเพราะ
ความชื้นความชากากว่า ๑๘ เมตร ปาน ๓—๔.๕ เมตร
และสูงไม่เกิน ๒.๕ เมตร อนึ่ง สำหรับโรงเรือนที่ใช้
พื้นที่คิดเป็นบุกันไอน้ำร้อนนั้น ทั้งอยู่ต่อควาท่าด้วย
กาวยางเบอร์ ๙๙ แหล่งควาจะมุ่งจากหัวกันในให้แสง
เดดต่อลงเข้าไปได้ เพื่อชันอกจากจะทำให้อุณหภูมิภายใน
ในสูงเกินไปแล้ว ฉะท่าให้สีของดอกเห็ดคล้ายสี
ภายในโรงนี้หงษ์สำหรับวางแผนนาท ๕ ก.ม. ตามแนว
ถนนชุมชนราษฎร์ ๔—๕ ชั้น ห่างกันชั้นละ ๕๐—๕๕-
๗.๖ ม. ต้านซ่องที่ด้วยไม้ระแนงขนาด ๕ ก.ม. ตามแนว
ป่าวของชั้นให้ห่างกัน ๒.๕—๓ ก.ม. ภายในต้องมีพื้นดิน
เป็นอากาศหนืดห่าให้อากาศหมุนเวียน บันดา ๑๖ น้ำ
รับเคลื่อนตัวยมอเตอร์ ๑/๒ แรงม้า ติดตั้งไว้ด้านหน้า
และวิ่งท่อท่อไปยังหน้าเข้า ต้านซ่องวางห่อไอน้ำตามได้
ชั้นโดยใช้ห่อที่มีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑ นิ้ว เจาะรูขนาด
๓ ซิลิน ๑๖ นิ้ว โดยวิธีนี้จะใช้เครื่องกำเนิดไอน้ำ
ที่มีประสิทธิภาพ สูง สามารถ ที่จะนำมามาใช้ได้ต่อหัว
หลักโรง

หลังจากที่เครื่องไม้เงื่อนและชันวางเรียบ

ว่าอย่างเดียวชั้นคือไปก็ต้องนำวัสดุที่ใช้เพามากของหมากเสีย
ก่อน โดยใช้ไม้ตีกรอบทำเป็นแม่พิมพ์โดยมากมักจะ
ทำเป็นกรอบสี่เหลี่ยมจตุรัสและด้านยาว ๑—๓ เมตร
กว้าง ๒ นิ้วอยู่กับบนมาดูกองไว้และวัสดุที่ใช้หมักคลายๆ
จนเข้ากันด้วยวัสดุที่หมักด้วย ส่วนความสูงมักจะใช้
เพียง ๕๐ ซ.ม. วัสดุที่ใช้ เช่น ข้าวเปลือก ผักตบชวา
แห้ง ในกล้วย หรือไส้ผึ้นแน่น จะต้องนำวัสดุดังกล่าว
มาซุบนำไปเผาให้ไหม้เสียก่อน ถ้าสามารถหาข้าวเปลือกใน
ท้องเรือได้ก็ยิ่งดี จากนั้นจึงอัดลงในแบบไม้พาร์คัม
หงษ์เหลืองให้แน่นพาร์คัมหงษ์ รด น้ำลง ๔/๕ ตัวย เมื่อ
อัดลงไปก็จะแน่นและวัสดุที่ใช้ก็จะหายไป ด้วยความ
ความสูงของกรอบแล้วอัตราส่วนของไม้พาร์คัมหงษ์ต่อวัสดุคง
จะเป็น ๙—๑๐ เมตร จึงพอจะไม่มีกรอบออก การทำหมัก
ทำในร่มหรือกลางแจ้งก็ได้ ถ้าเป็นฤดูหนาวควรใช้
พื้นกระเบื้องดินเผา จะช่วยให้อุณหภูมิในกองสูงขึ้น ๕๖๘

เหตุนี้มาได้รับแสงสว่างน้อยหรือไม่เพียงพอสักเพียง
ก็จะไม่รวมตัวกันกล้ายเป็นเดอกเท็ค้าน คงจะเป็นเฉพาะ
เส้นไส้ระบือยเซ่นนั้น แต่เดดด้าผ่านทัชอุเช้านมาหรือ
แสงสว่างจากหลอดไฟพ้าก็พอยเพียงที่ จะทำให้เกิด หอก
เก็ตได้ เพื่อทดสอบให้เกิดขึ้นแล้วจะเป็นเข้าหาแสง
ด้านแสงสว่างมากเกินไปเหตุพันธ์สีขาวจะมีสีค่อนข้างเหลือง
และพันธ์ที่เทาจะมีสีค่อนข้างดำ เป็นต้น นอกจากนี้
อุณหภูมิที่เป็นบีจัยที่สำคัญอย่างหนึ่ง ที่จะทำให้อาชีพ
การเพาะเหตุประสมความสำเร็จหรือไม่แตกในระหว่างการ
การเจริญเดินโดยเครื่องหัดต้องการอุณหภูมิ แตกต่างกันไป
ในระยะเดือนโดยเด่น หรือในระหว่างวันที่ ๑—๕ นั้น
เส้นไส้ของเห็ดจะมีสีขาวคล้ำป่าย ระยะนี้ควรจะมี
อุณหภูมิอยู่ระหว่าง ๓๔—๓๘ องศาเซลเซียส ในระหว่าง
ระหว่างวันที่ ๕—๖ หรือระหว่างที่เส้นไส้ของเห็ดพึ่กตัวและ
เปลี่ยนสีจากขาวเป็นสีน้ำตาลนั้น เส้นไส้จะลดความ
เจริญเดินโดยทางด้านความยาวลง เพื่อจะรวมตัวกันเป็น^๒
ศอกเหตุ อุณหภูมิระยะนี้ควรจะต่ำกว่าระหว่างวันที่ ๓—๕
องศาเซลเซียสส่วนในระยะที่เส้นไส้ดังกล่าวบีนต่อ
เหตุหรือในระหว่างวันที่ ๖—๘ นั้น ระยะนี้เป็นระหว่างที่
ต้องการอีอกซิเจนและความชื้นสูงรวมทั้งแสงสว่างด้วย
อุณหภูมิที่เหมาะสมสมควรจะเป็นอุณหภูมิที่ใกล้เคียงกับ^๓
ระยะการพึ่กตัวของเส้นไส้หรือต่ำกว่าไม่เกิน ๓ องศา
เซลเซียส

๕ ขั้นตอนในการเพาะเหตุแบบอุดสานห่วง
นี้ ในขั้นแรกจะต้องสร้างโรงเรือนสำหรับเพาะเสียก่อน
โรงเรือนต้องทำ อย่างมีตัว สามารถ ที่จะอบไอน้ำได้
อาจทำด้วยคอนกรีตกระเบื้องแผ่นเรียบหรือแผ่นพื้นหินซึ่ค
หินลักษณะคล้ายดูบปะเพียบต้องด้วย พื้นสีดิน บาง ๆ อิก
ขันหนึ่งก็ได้ พื้นโรงเรือนทำด้วยคอนกรีตงานห่อของ
โรงเรือนขันอยู่กับขันที่ ควร สามารถ ของเครื่อง ง่าย เนื่อง
ไอน้ำที่จะทำให้อุณหภูมิขึ้นได้สูงถึง ๗๐ องศาเซลเซียส
ทำห้องเรือนเครื่องกำเนิดไอน้ำที่มีประสิทธิภาพสูง ควร จะ
ใช้โรงเรือนขนาด ๘ 呎 คูณ ๘ 呎 ๓ เมตร หน้ากว้าง

ห้องเรือนขนาดกว้าง ๙ เมตร ยาว ๓—๔.๕ เมตร
และสูงไม่เกิน ๒.๕ เมตร อนึ่ง สำหรับโรงเรือนที่ใช้
พื้นสีดินแก่นบุกันไอน้ำร้อนนั้น ห้องต้องควรทาด้วย
กาวยางเบอร์ ๗๙ และควรจะมุงจากหับกันไว้ให้แนบ
แคบส่องเข้าไปได้ เพราะนอกจากจะทำให้อุณหภูมิภายใน
ในสูงเกินไปแล้ว จะทำให้สีดินออกเหตุผลด้านด้วย
ภายในโรงมีห้องสำหรับวางวัสดุที่หมักแล้ว ๙ ชุด แต่
จะชุมนุมชั้นวาง ๔—๕ ชุด หางกันชั้นละ ๕๐—๖๐
ซ.ม. ด้านล่างต้องตัวอย่างไม้แนงขนาด ๕ ซ.ม. ตามแนว
ยาวของชั้นให้ห่างกัน ๒.๕—๓ ซ.ม. กายในติดต่อพื้นดิน
เป็นอุกกาศหรือ ทำให้อากาศหมุนเวียน บนดิน ๑๖ นา
ขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ ๑/๒ แรงม้า ติดต่อไว้ด้านหน้า
และมีห้องต่อไปยังหน้าจั่ว ด้านล่างวางห้องไอน้ำตามได้
ชั้นโดยใช้ห้องไอน้ำสูบดูด ๑ นา ใช้รูปนาฬิก
๗ ส่วน ๑๖ นา ໂຄหิรินถ้าใช้เครื่องกำเนิดไอน้ำ
ที่มีประสิทธิภาพ สูง สามเมตร ที่จะนำมายังไห้ใช้ให้ดีต่อ กัน
หลังโรง

หลังจากที่เตรียมโรงเรือนและชั้นวางเรียบร้อยแล้ว ต่อไปนี้คือ ใช้เพาะมากองห้มักเดี่ย ก่อน ໂຄหิรินไม่ต้องรอให้เป็นเมล็ดพันธุ์โดยมาก็จะ
ทำเป็นกรอบตีเหล็กดูดูรัดและต้านทาน ๑—๓ เมตร
หางกัน ขันอยู่กับขันต่างของโรงและวัสดุที่ใช้หมักด้วย
จนจำนวนของวัสดุที่หมักด้วย ตัวน้ำดามสูงมีกระแทกให้
เพียง ๕๐ ซ.ม. วัสดุที่ใช้ เช่น ข้าว ผักตบชวา
แห้ง ใบกล้วย หรือไส้หนุนนั้น จะต้องนำวัสดุดังกล่าว
มาชุบน้ำให้หมดเดือด ก่อน ถ้าสามารถขันเหยียบจนกรอบ
ห้องเดียวได้ ก่อน ลากน้ำดามลงในแบบไม่มีพาร์ค
ห้องเดียวนี้ให้แน่นพาร์คห้อง วัดน้ำดาม ใจ ๑๕ เมื่อ
อัดต่อไปจนเต็มแล้ว กับก้านประมาย ๓ ส่วน ๔
ความสูงของกรอบและห้องดูด ๒๕ ซ.ม. ไปอีกคนกรอบห้องมีความ
สูง ๔—๕.๖๐ เมตร จึงถือคืนให้กรอบออก การหามหัก
ห้องในวันหลังจากน้ำดาม ถ้าเป็นดูดหัวควาใช้
พื้นสีดินคุณ จะช่วยให้อุณหภูมิในกองสูงขึ้นกว่า
โรงเรือน ถ้าวัสดุที่จะใช้เพาะฟ่างข้าว หญ้า ฯลฯ

อย่าง คันธง หรือใบข้าวโพด ควรนำไว้สักตุ่นก่อนที่จะนำไปประชุมก่อนประมาณ ๗—๘ ชั่วโมง แล้วจึงนำไปอีกในกรอบไม้เดินยูเรียลงไปปิดไว้ ๑—๒ เปอร์เซ็นต์ โดยนำหันก ใบย่องไปพาร์มกับการอัดวัสดุลงกรอบไม้ จะดีกว่าใช้แบบพื้นที่สุดเท่าที่จะทำได้ เมื่อถอดไม้กรอบออกแล้วจึงใช้แบบพื้นที่สุดที่คงคลุมไว้ให้มิดชิด จะทำให้กรอบวิชามากใช้เวลาส่วนรุ่น

สำหรับระยะเวลาที่ใช้ในการหมักวัสดุสำหรับเพาะนั้น แตกต่างกันไปตามชนิด ถ้าเป็นพืชผักชนิดหนึ่ง ในกล้วย หรือไส้หนันนั้น ระยะเวลาหมักจะใช้เวลาเพียง ๒ วันก็ลับกองใหม่ โดยกลับเอาส่วนที่อยู่ด้านข้างและด้านบนเข้าไปอยู่ด้านใน และกลับเอาส่วนที่อยู่ด้านในออกซ้างนอกบ้าง พร้อมกับการกลับนี้เดินฟองขึ้นซึ่น $\frac{1}{2}$ —๑% โดยน้ำหนัน หรือใช้ปุ๋นขาวไม่เกิน $\frac{1}{2}$ ถังไปตัว หลังจากนั้นก็หมักต่ออีก ๒ วัน ผลิตตัวบริสุทธิ์ $\frac{1}{2}$ —๔% โดยน้ำหนักของวัสดุหมักน้ำไปใช้เพาะเห็ดได้ อย่างไรก็ตามสำหรับวัสดุที่ใช้อีน ๆ เช่น พังช้า ขานอ้อย คันธง หรือต้นข้าวโพดนั้น จะต้องใช้เวลาหมักในขั้นแรก $\frac{1}{2}$ —๓ วันเดียวกัน แล้วจึงกลับกองเสียใหม่ แล้วหมักต่อไปอีก $\frac{1}{2}$ —๔ วัน หลังจากนั้นจึงໄรยินชั่นลงไป เช่นเดียวกันและหมักต่อไปอีก $\frac{1}{2}$ —๓ วัน จึงนำไปหมักกับรากะละเมียด $\frac{1}{2}$ —๔% โดยน้ำหนัก น้ำนำไปใช้เพาะเห็ดได้เช่นเดียวกัน หลังจากที่หมักครบกำหนด

แล้ว กองวัสดุจะมีก้านสูงขึ้นของเมล็ด ซึ่งเป็นเพียงต้นเหตุเป็นอย่างมาก แต่ก็เป็นอาหารอัน必要ของชุ่นที่รับประทานนิยมเป็นอย่างมากให้เป็นอาหารของเห็ดให้ หลังจากน้ำวัสดุไปวางบนชั้นในโรงเพาะเห็ดแล้ว ควรรอบด้วยใบไนทันที่ พ่นไนทันเข้าไปและพยายามควบคุมอุณหภูมิกายในโรงเพาะให้อยู่ระหว่าง 20 — 25 องศาเซลเซียส อุณหภูมิจะต้นนี้จะกระตุ้นให้เชื้อชุ่นที่รับประทานเจริญเดินโดยอย่างรวดเร็ว จนสิ้นไปราวครึ่งปีที่ 2 ชั่วโมง เมื่ออุณหภูมิขึ้นถึง 40 องศาเซลเซียสแล้ว ก็หยุดพ่นไนทันได้ แต่ก็จะประดิษฐ์ไนทันไว้เรื่อยๆ จนสิ้นไป

๗๕ องศาเซลเซียส แล้ว ถ้า องศาเซลเซียสในฤดูหนาว ควรพ่นไนทันช่วงเบื้องต้น ๆ และระหว่างอากาศต่ำกว่า -10 นาทีตัวพืชจะทนต่อความหนาวของอากาศ หรือร่องรอยของอากาศ เมื่อครบกำหนดแล้ว จะมีราศีชาวคล้ายปีที่อยู่ข้างเต็มไปหมด กลืนของแอนโนเนนเนียจะเปลี่ยนแปลงเป็นก้อนของเห็ด การคาดคะเนคุณภาพของวัสดุที่ใช้หมักนั้น ให้สรุปเกตุคราทีนักของวัสดุ ถ้ามีราศีขั้นมากแสดงว่าวัสดุนี้คุณภาพสูง สามารถนำมาเพาะเห็ดได้คุณภาพสูง อุณหภูมิที่เหมาะสมต่อระดับการเจริญเติบโตของชุ่นที่รับประทาน แต่จะต้องเริ่มต้นก็คือ 25 — 30 องศาเซลเซียส

เพื่อบังคับมิให้เชื้อชุ่นที่รับประทาน ขันอยู่บนกองวัสดุกับเชื้อเห็ดแบบอย่างทั่วไป ควรอบตัวไป น้ำเพื่อทำให้ชุ่นที่รับประทานทั่วไปน้ำ กองหินที่ต้องการย่อยให้แก่เห็ด ลดอุจจาระที่ต้องการที่เป็นอันตรายต่อเห็ด และคัตตูนของชุ่นที่รับประทาน เช่น ไขมด หนอน ฯลฯ ควรพ่นตัวไปไนทันที่ทำให้อุณหภูมิของโรงเพาะสูงลงแต่ 20 องศาเซลเซียสขึ้นไปนานกว่า 2 ชั่วโมง แล้วปิดอยู่ให้เย็นลง 25 — 30 องศาเซลเซียสจึงໄบ้เชื้อเห็ด ควรเป็นเชื้อที่บัวสุกชิ้น ๆ มีอายุไม่เกิน 2 — 3 วัน ผ่านไปการถ่ายเชื้ออยู่ในระหว่างชั่วโมงที่ 25 — 30 และได้รับการทดสอบว่าให้ผลผลิตสูงน้ำมันไรยันพิวหน้าวัสดุในอัตรา $\frac{1}{2}$ กระป่อง แม่ค้าห่มต่อพางทัพน้ำวัสดุหมัก $\frac{1}{2}$ ถุงกระสอบเมล็ด ก่อนเชื้อให้ละลายเสียก่อน อย่างให้แห้งกันเกิน 2 เช้านต่อมา และเชื้อที่ใช้การทำตัวจะเนื้อตื้นช้ำค้าง ๆ จะให้ผลลัพธ์ที่เพาะบันบุญหมัก

ห่านหอย เครื่องกำนัลคือไนทันที่กำลังไม่พร้อมที่จะทำให้โรงเพาะมีอุณหภูมิสูงถึง 25 องศาเซลเซียสได้ ควรใช้สารเคมีควบคู่กันไปตัว โดยใช้ฟอร์มาลิน 20% ผสมกับต่างทับทิม $\frac{1}{2}$ ปอนต์ ต่อพอนต์ $\frac{1}{2}$ — 20 ลูกบาทกิโลกรัม โดยใช้เครื่องกำนัลคือไนทันพ่นเข้าไปที่อุณหภูมิสูงสุดเท่าที่จะทำได้เป็นเวลา 2 ชั่วโมงก่อนหลังจากนั้นจึงเอาต่างหันกันไปสักครู่หากว่างคือห่านหอยที่มีอยู่ในโรงเพาะ

ต้องเห็นอย่างไรบันทึกสูตรเท่าที่จะทำได้ เมื่อถอดไม้กรอบ
ออกแล้วจึงใช้แผ่นพลาสติก คุมไว้ให้มีตัวตื้น ๆ ทำให้
การรุนแรงลดลง

สำหรับจะเวลาอาทิตย์ใช้ในการหักกัวสอดเข้า-

หัวข้อเพาะนันแคกค่างกันไปตามชนิด ถ้าเป็นข้อพ่ายแพ้
คนชาวเมือง ในกลุ่ม หรือ ให้บุนนัน ระยะแรกมัก
จะใช้เวลาเพียง ๒ วันก็กลับก่อจใหม่ โดยกลับเข้าส่วน
ที่อยู่ตัวน้ำข้างและด้านบนเข้าไปอยู่ข้างใน และกลับเข้า
ส่วนที่อยู่ด้านในออกข้างนอกน้ำ พร้อมกับการกลับน้ำ
เดินผงยินชั่ม ๐—๒% โดยน้ำหนัคนั้น หรือใช้ปูนขาวไว้
เกิน ๑% ลงไปด้วย หลังจากนั้นก็มั่นต่ออีก ๒ วัน
จะสมด้วยรากจะเรียบร้อย ๓—๕% โดยน้ำหนักของวัสดุหนัก
น้ำไปใช้เพาะเห็ดได้ อย่างไรก็ตามสำหรับวัสดุที่
ใช้อัน ๆ เช่น พ่างข้าว ชาโน้ออย ต้นอ้วน หรือ
ต้นข้าวโพดชนิด จะต้องใช้เวลาหมักในขันแรก ๗—๙
วันเช่นเดียวกัน แล้วจึงกลับกองเสี้ยวใหม่ และวัสดุที่
ต่อไปอีก ๓—๔ วัน หลังจากนั้นจึงໄร์ยอิน ซึ่งลงไป
เช่นเดียวกันและหมักต่อไปอีก ๒—๓ วัน จึงนำไป
ผสมกับรากจะเรียบร้อย ๓—๕% โดยน้ำหนัก น้ำไปใช้
เพาะเห็ดได้เช่นเดียวกัน หลังจากที่หมักครบกำหนด

แม้ว กองวัสดุจะมีก้อนจุ่นของเมืองโนนเนียง ซึ่งเป็นพิษ
ต่อเหตุเดบานอย่างมาก แต่ก็เป็นอาหารอันโปรดของ
จุ่นทรายบางชันด้วยความสามารถเปลี่ยนแปลง แอนโนนเนียงให้
เป็นอาหารของเหตุเดบาน หลังจากน้ำวัสดุไปวางบนชั้น
ในโรงเพาะเหตุเดบาน ควรอบด้วยไอน้ำทันที พ่นไอน้ำ
ร้อนเข้าไปและพยายามควบคุมอุณหภูมิกายในโรงเพาะ
ให้อยู่ระหว่าง ๕๐—๕๕ องศาเซลเซียส อุณหภูมิ
ระดับนี้ จะกราดดินให้เขือ จุ่นทรายเจริญเติบโตอย่าง
รวดเร็ว จนเสร็จไปปรากฏให้เห็นหัวก่องภัยใน ๒
ชั่วโมง เมื่ออุณหภูมิขึ้นถึง ๕๐ องศาเซลเซียสแล้ว
ก็หยุดพ่นไอน้ำได้ แต่พอประคุณโรงเพาะไว้เงียบๆ
เป็นเวลา ๑ วัน สำหรับในฤดูร้อนถ้าอุณหภูมิคงเดิม

นางสาววิษัยพัชร์สุนวะบ้ายอกราก
หัวขอซ่องจะบารมืออาภัย
เมื่อคราวก้าวหน้าเดลี จะมีว่าตื่นขึ้นมาด้วยความตื่นเต้น
ไปเห็น กดิ่นของแม่โน้มในเนื้อจะเป็นแบบเปลี่ยนเป็นกลืน
หายใจ การค่าคราบในคุณภาพของวัสดุที่ใช้หักหัน
ให้สังเกตุว่าหักหันก่อนวัสดุ ถ้ามีว่าเกิดขึ้นมากแสดงว่า
วัสดุนั้นคงจะเสื่อม สามารถนำมาเพาะเจริญได้คุณภาพ
ดูง อุณหภูมิที่เหมาะสมท่อจะตับกาวเจริญเติบโต ของ
จิตนาการ คงแห่งจะเป็นต้นแก้ว ๕๔—๕๖ ปี ๙๗
เจริญเติบโต

ເພື່ອນ້ອງດັນໃນການຄົນຫົວໜ້າຂອງມາ

ห่านห่ม เครื่องกำนัลไอน้ำแบบห่อกวนไม้

พอยที่จะทำให้โรงเพาะมิอุณหภูมิสูงถึง ๒๕ องศาเซลเซียส—
เช่นเดียวกับการใช้สารเคมีควบคู่กันไปด้วย โดยใช้
ฟอร์มาลดิน ๔๐% ผสมกับต่างหันทิม ๐ ปอนด์ ต่ำพื้น
ที่ ๓๐—๕๐ ถูกบาทก็เมือง โดยใช้เครื่องกำเนิดไอน้ำ
พ่นเข้าไปที่อุณหภูมิสูงสุดเท่าที่จะทำได้เป็นเวลา ๙
ชั่วโมงก่อนหนังจากนั้นจึงเอาต่างหันทิมใส่ขวดปากกว้าง
หรือด้วยกระเบื้องเคลือบไว้กับพื้นโรงเพาะ รวม
ฟอร์มาลดินสองปีบันต่างจะเกิดเป็นควันซึ่งจะมาระบุที่จะ
ร่าเริงอย่างที่ไม่ได้ คงไว้เป็นเวลา ๗ วัน จนกระหง
จะสิ้นไปครั้นนั้นก็จะหายไป แล้วจึงนำกลับมาปลูกต่อไป

การบ้านครุจักรชาห้องจากไว้เชื้อเหือดแล้ว

๑๔๑ ชันแรก จะต้องรักษา อุณหภูมิอยู่ ในระหว่าง
๗๙—๘๔ องศาเซลเซียส สำหรับตุ่นร้อน และ ๗๖—๗๙
องศาเซลเซียส ในตุ่นหนาว อย่าให้สูงหรือต่ำกว่านี้
ประมาณ ๓ วันจะมีเส้นไขสิขาวันเดียวไปหมด ใน
ระหว่าง ๓ วันนี้ควรพ่นอากาศเข้าไป ๔—๕ ชั่วโมงต่อ
ครั้ง ครั้งละ ๑๕ นาที โดยเฉพาะในตุ่นร้อนควรทำ
ทุก ๓ ชั่วโมง หลังจากนั้นจึงลดอุณหภูมิลง ๑—๒

องศาเซลเซียส ในระหว่างนี้ต้องระวังไม่ให้ความชื้น
ลัดฟ้าถ่ายผ่านน้ำแข็งควรพ่นน้ำลงไปด้วย ถ้าสีนี้ไป
เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลอ่อนแบบเราบกัน พ่าง แล้ว ต้องให้
แสงสว่างบ้าง ชนกวางหงายเหี้ยมออกเบื้องตุ่นเด็ก ๆ
ควรฉีดน้ำทุก ๆ วันละ ๐—๑ ครั้ง และความชื้นซึม
พันธุ์ในไว้ร่องไม่ควรต่ำกว่า ๘๙% และต้องพยายาม
ไม่ให้อุณหภูมิกิน ๗๗ องศาเซลเซียส ออกเหือดที่
โคลเต้มที่พร้อมที่จะเก็บไว้จะมีลักษณะเด่นคือ เมื่อผ่าดู
ภายในจะมีหมอก และก้านครับ อย่าให้บางจะทำให้
เสียเวลาการเก็บใช้จับโดยเด็ดขาดอย่างเด็ดขาด ฯ
อย่าให้มีเศษวัสดุติดข้างมา หรือกระเทือนตุ่นออกหอย
ไก่เดี่ยว จากผลการวัดทดสอบให้ผลผลิตต่อตัน ๓๐—๓๔%

ของน้ำหนักวัสดุแห้ง โดยใช้พ่างหันผสมกับข้าวใน
อัตรา ๑: ๑๐ หนัก ๑๕๗ ก.ก. จะได้เหือดถึง ๖๒ ก.ก.
อย่างไรก็ตาม สำหรับค่าใช้จ่ายในการซื้อต้นทุนสร้าง
โรงเพาะเท็ดขนาดกัวง ๔ เมตร ยาว ๑๐ เมตร และ
๗๙ ๓ เมตรนี้ ค่าใช้จ่ายในการสร้างโรงเรือนและ
อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น ห้องรับแขกห้องพักนักเรียน
ห้องครัว ก่อหนี้โดยน้ำ เครื่องจักรและอื่น ๆ อีก
รวมกันเป็นราคากิโลเมตร ๔๔,๐๐๐ บาท จำนวนค่าใช้
จ่ายในการเพาะแต่ละครั้งจะยกประมาณ ๒๔,๔๔๔ บาท
จะได้ผลผลิตตันที่ ๓๐—๔๐ ก.ก. จะขายให้คุณต่อ
๓๔,๐๐๐—๔๔,๐๐๐ บาทต่อตัน ถ้าเม็ดต้องดูทุน
ก่อสร้างโรงเพาะและอุปกรณ์ในราคากิโลเมตร ๔๔,๐๐๐ บาท